

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Spolek Hezké Jižní město, z.s.**
sídlem Stříbrského 687/6, Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černohousem
sídlem Ve svahu 531/1, Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 17.2.2014, č.j.: 295/2014-MZE-1511,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2014, č.j.: 295/2014-MZE-1511 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru životního prostředí, (dále též „vodoprávní úřad“) ze dne 31.10.2013, č.j.: S-MHMP 1516986/2012/OZP-V-1023/R-261/La (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta jeho žádost na obnovu řízení skončeného

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

rozhodnutím o povolení stavby nazvané „Obytný soubor Milíčovský háj jih a východ – SO 32 retenční nádrž v prostoru bývalého rybníka, SO 33 odvodňovací příkopy“ (dále též „vodní dílo“), sp.zn. S-MHMP-728041/2009/OOP-V-560/R-166/Wi. Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá i zrušení rozhodnutí prvostupňového.

- 2 V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 13.10.2008 pod č.j. 03055/CK/2008 vydala Správa chráněné krajinné oblasti Český kras pro stavebníka Skanska reality, a.s. výjimku podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) pro realizaci stavby nazvané „Milíčovský háj jih a východ, obytný soubor“ (dále též „obytný soubor“). Výjimka byla povolena ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje tam uvedených zvláště chráněných a silně ohrožených druhů živočichů při budování obytného souboru Milíčovský háj jih a východ. Rozhodnutí o výjimce žalobce napadl odvoláním a po jeho zamítnutí Ministerstvem životního prostředí podal správní žalobu, které Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10.10.2012 č.j. 5 A 77/2009-126 vyhověl. V opakovaném odvolacím řízení vydalo Ministerstvo životního prostředí rozhodnutí ze dne 13.9.2013 č.j. 2194/500/13; 64731/ENV/13, v němž rozhodlo, že se výjimka nepovoluje, neboť její udělení již není potřeba z důvodu podstatné změny podmínek na území určeném k zástavbě. Žalobce rozhodnutí opět napadl správní žalobou u Městského soudu v Praze; ke dni podání projednávané žaloby o ní nebylo rozhodnuto.
- 3 Dne 26.6.2009 vydal Úřad městské části Prahy 11, odbor životního prostředí rozhodnutí č.j. OŽP/2009/00161/Kutn-sp (dále též „původní rozhodnutí“), kterým rozhodl o povolení k provedení stavby vodního díla. Účelem vodního díla je sloužit k regulaci působení stavby obytného souboru na vodní režim v okolní přírodě. Podkladem pro uvedené stavení povolení byla podle žalobce právě výjimka, později zrušená Městským soudem v Praze.
- 4 V reakci na zrušení rozhodnutí o udělení výjimky Městským soudem v Praze požádal žalobce dne 22.11.2012 o obnovu řízení o povolení stavby vodního díla, vodoprávní úřad žádost prvostupňovým rozhodnutím zamítl a žalovaný prvostupňové rozhodnutí napadeným rozhodnutím potvrdil.
- 5 Žalobce k napadenému rozhodnutí vznesl tyto námitky:
- 6 Žalovaný neoznámil žalobci, že došlo k doplnění podkladů pro rozhodnutí, a nedal tak žalobci možnost vyjádřit se k nim před vydáním rozhodnutí. Zejména šlo o neumožnění vyjádřit se k rozhodnutí ze dne 27.3.2008 č.j. S-MHMP-013444/2008/OOP-V-9/R-4/Kr o výjimce z ochrany dalších druhů živočichů, jehož odůvodnění obsahovalo předpoklad vlivu budoucí stavby na životní prostředí, a z něž žalovaný vycházel, přesto, že reálný vliv provedené stavby na životní prostředí je jiný. Podobně ani vodoprávní úřad žalobci před rozhodnutím neoznámil, že již ukončil shromažďování podkladů, a neumožnil mu vyjádřit se zejména k absenci podkladů, které by vedly k řádnému zjištění stavu věci. Žalobce tyto chybějící podklady označil a v odvolacím řízení i doplnil, žalovaný však námitku neumožnění vyjádřit se k shromážděným podkladům zamítl s tím, že žalobce je žadatelem a měl tedy doplnit podklady i bez výzvy.

- 7 Žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, které se týkaly vad rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o výjimce, ani s odvolací námitkou, že vodoprávní úřad není uvedeným rozhodnutím vázán, naopak je povinen zjistit sám stav věci pomocí vlastního dokazování. Žalovaný pouze stručně uvedl, že není oprávněn přezkoumávat rozhodnutí Ministerstva životního prostředí. Nevypořádání se s odvolacími námitkami a nezjištění skutkového stavu pomocí vlastního dokazování vedlo dle žalobce k nezákonnému rozhodnutí.
- 8 Poté, co žalobce v odvolacím řízení doplnil podklady, a to odborné posouzení současného stavu herpeto- a batrachofauny v oblasti stavby obytného souboru a v okolí v Praze 11 od RNDr. J. M., CSc., stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 28.8.2013 a rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 10.9.2013 č.j. ČIŽP/41/OOP/SR012/1306399.025/13/PPT, žalovaný tyto podklady nesprávně vyhodnotil a uzavřel, že žalobci sice bylo znemožněno uplatnit uvedené podklady v řízení před správním vodoprávním úřadem, nebyl však zkrácen na svých právech, neboť dokumenty nejsou pro rozhodnutí relevantní. Konkrétně k nim uvedl, že se týkají stavby obytného souboru a nikoli stavby vodního díla, a že nejsou podkladem pro to, aby mohlo být obnoveno řízení o vydání stavebního povolení na stavbu vodního díla. Takové hodnocení je však dle žalobce nesprávné, neboť z podkladů vyplývá, že negativní působení obytného souboru na okolní přírodu je způsobeno i nevhodným provedením vodního díla (odvod dešťové vody stokou mimo mokřady s kriticky a silně ohroženými živočichy). Dále žalovaný uvedl, že rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 10.9.2013 se týká jen staveniště obytného souboru. Ani toto hodnocení není dle žalobce správné, neboť v rozhodnutí je výslovně uvedeno, že zvláště chráněné druhy obojživelníků a plazů se vyskytují nejen na stavbě samotné, ale i okolo celé stavby. Žalovaný nijak nevysvětlil, proč by uvedené dokumenty neměly mít vypovídací hodnotu o povolené stavbě vodního díla. Pro absenci úvah v odůvodnění, které by vyvracely argumenty žalobce uvedené v odvolání, je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Vedle toho ovšem sám žalovaný vycházel z podkladů, které se týkaly primárně obytného souboru. Napadené rozhodnutí je proto vnitřně rozporné a tedy nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.
- 9 Žalovaný dospěl k závěru, že není splněna další ze zákonných podmínek pro povolení obnovy řízení, neboť zrušením rozhodnutí o výjimce nedoručí k jinému řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Žalovaný tím vyloučil, že by v obnoveném řízení mohla být projednána varianta, která by způsobila zlepšení. Žalovaný přitom ignoroval podklady předložené žalobcem, které jsou popsány v předchozí žalobní námitce, a které popisují reálné působení stavby obytného souboru, a namísto toho vycházel z dokumentů, které pouze předjímají zlepšení stavu díky vodnímu dílu, nepopisují skutečný stav, navíc jsou neaktuální. Na základě zjištění skutečného současného stavu věci by přitom mohlo být nalezeno lepší řešení. Podklady, z nichž žalovaný vycházel, a to stanovisko EIA ze dne 25.2.2008, průvodní a souhrnná zpráva, neidentifikované rozhodnutí o výjimce a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o výjimce ze dne 27.3.2008, podle žalobce dokazují, že způsob provedení vodního díla má vliv na biotopy zvláště chráněných druhů živočichů, a že tedy podoba výjimky (nyní její neexistence) může odůvodnit jiné řešení otázky stavebního povolení vodního díla. Jsou tedy splněny podmínky pro obnovu řízení.

- 10 Žalovaný se fakticky nevyjádřil k odvolací námitce, v níž žalobce argumentoval, proč nemůže být překážkou vylučující povolení obnovy dobrá víra stavebníka nebo kolaudace staveb. Žalovaný pouze uvedl, že došel shodně se správním orgánem 1. stupně k závěru, že stavebník prováděl stavbu vodního díla v souladu se stavebním povolením. Napadené rozhodnutí je v tomto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
- 11 Žalovaný shledal veřejný zájem na zachování stavby vodního díla, neuvedl však, na základě jakých úvah k tomuto závěru dospěl, není jasné, jaké jiné varianty zvažoval ani proč vyloučil možnost, že by úpravy vodního díla nemohly zmenšit negativní vliv stavby obytného souboru na životní prostředí. Navíc zde žalovaný posuzoval působení stavby na zvláště chráněné druhy bez toho, že by k tomu měl stanovisko (či podkladovou výjimku) orgánu ochrany přírody. Napadené rozhodnutí je proto jednak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jednak nezákonné pro překročení kompetence.
- 12 Žalovaný se vůbec nevyjádřil k některým odvolacím bodům, konkrétně k námitce, že závěry Ministerstva životního prostředí o nevýskytu zvláště chráněných druhů jsou obsaženy pouze v odůvodnění rozhodnutí, je proto povinností správního orgánu 1. stupně samostatně zjistit stav věci, k námitce, že správní orgán 1. stupně musel z rozhodnutí Ministerstva životního prostředí seznat, že se v místě stavby vodního díla vyskytují zvláště chráněné živočichové (že tedy je nutná výjimka), k námitce, že byla-li výjimka nutná při vydání původního stavebního povolení pro vodní dílo a její nutnost trvá i nyní, pak je v důsledku její absence splněna podmínka pro obnovu řízení, a k námitce, že jiné řešení výjimky by mohlo vést k jiné podobě povolení stavby vodního díla, a kde žalobce uvedl konkrétní vady současného řešení stavby. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
- 13 Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout, neboť v daném případě nejsou důvody pro obnovu řízení. Shrnuj, že původní rozhodnutí o povolení stavby vodního díla nabylo právní moci dne 14.1.2010, v závěru tříleté lhůty pro zahájení obnovy řízení byla vodoprávnímu úřadu doručena žádost o obnovu řízení. Jediným důvodem, pro který byla obnova požadována, byla skutečnost, že na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10.10.2012 č.j. 5 A 77/2009-126 bylo zrušeno rozhodnutí Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras ze dne 13.10.2008 o udělení výjimky v rámci budování stavby obytného souboru. Žalobce tedy výslovně požadoval obnovu řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Teprve po vydání prvostupňového rozhodnutí žalobce argumentoval i dalšími důvody, které by spadaly spíše pod ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
- 14 Podle žalovaného nehraje roli, zda bylo zrušené rozhodnutí o udělení výjimky při stavbě obytného souboru podkladem pro správní orgán 1. stupně při vydání původního rozhodnutí či nikoliv. Žalovaný jej za podkladové rozhodnutí nepokládá, ale i kdyby se o takové rozhodnutí jednalo, bylo v mezidobí po podání žádosti o obnovu řízení a rozhodnutím o ní vydáno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 13.9.2013, v němž je uvedeno, že udělení výjimky již není potřebné, protože na stavbě obytného souboru se již zvláště chráněné živočichové nevyskytují. Toto rozhodnutí je pravomocné a žalovaný z něj musí vycházet. Zrušené rozhodnutí o udělení výjimky a pozdější

rozhodnutí o neudělení výjimky mají přitom obdobné účinky, důvod pro obnovu řízení tedy nebyl dán.

- 15 Jedinými relevantními podklady pro správní orgány pro účely posouzení důvodů povolení obnovy podle ust. § 100 odst. 1. písm. b) správního řádu byly rozsudky Městského a Nejvyššího správního soudu o zrušení rozhodnutí o výjimce a následně nové rozhodnutí ministerstva životního prostředí. Všechna tato rozhodnutí žalobce znal. Není proto jasné, s kterými dalšími podklady, které žalobce neznal a které by mohly mít vliv na rozhodnutí, by měl být vůbec seznamován.
- 16 Úvahy žalobce o tom, jak by se v budoucnu mohly změnit vodní poměry v oblasti, vychází z dokumentů, které pouze předjímají budoucí vývoj (jde o dodatečné posudky s oponentním stanoviskem k dokumentům, z nichž vycházely správní orgány při rozhodování), nijak však nedokazují nepravdivost správními orgány provedených důkazů a už vůbec se nejedná o dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly již v době původního řízení.
- 17 Není pravdou, že by se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, naopak, žalovaný se zabýval i těmi odvolacími body, které vzhledem k tomu, že na výrok rozhodnutí mělo podstatný vliv pouze posouzení důvodů povolení obnovy podle ust. § 100 odst. 1. písm. b) správního řádu, nemohly výrok ovlivnit. Takto žalovaný nad rámec své přezkumné činnosti posuzoval, zda by zrušení rozhodnutí o výjimce, pokud by bylo podkladovým rozhodnutím a nebylo by nahrazeno rozhodnutím novým, mohlo teoreticky odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, a dospěl k závěru, že nikoliv, a to z důvodu ochrany dobré víry stavebníka, kolaudace vybudovaného vodního díla a veřejného zájmu na jeho zachování. Podobně se žalovaný věnoval i přínosnosti navrhovaných staveb vodního díla pro ochranu životního prostředí, byť tyto úvahy nebyly pro rozhodnutí podstatné, a konstatoval, že vodní dílo má za úkol nejen zmenšení dopadu výstavby obytného souboru, ale i celkové zlepšení poměrů v oblasti, která byla zásadně poznamenána hlavně předchozí stavební činností v minulém století.
- 18 Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- 19 Dne 26.6.2009 vydal Úřad městské části Prahy 11, odbor životního prostředí původní rozhodnutí, kterým rozhodl o povolení k provedení stavby vodního díla. Rozhodnutí obsahuje mimo jiné odkaz na rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Český kras ze dne 13.10.2008 č.j. 03055/CK/2008, v němž je udělena výjimka ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje tam uvedených zvláště chráněných a silně ohrožených druhů živočichů při realizaci stavby obytného souboru podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.1.2010.
- 20 Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.10.2012 č.j. 5 A 77/2009-126 bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 29.12.2008, čj. 500/2197/503 21/08, které rozhodnutí o výjimce v odvolacím řízení potvrdilo. V opakovaném odvolacím řízení vydalo Ministerstvo životního prostředí rozhodnutí ze dne 13.9.2013 č.j. 2194/500/13,

v němž rozhodlo, že se výjimka nepovoluje, neboť její udělení již není potřeba z důvodu podstatné změny podmínek na území určeném k zástavbě. V odůvodnění rozhodnutí je odkaz na biologický průzkum RNDr. J. V., CSc., ze dne 16.6.2013, který zjistil, že v revitalizovaných lokalitách (tedy v okolí postaveného vodního díla) se zvlášť chránění živočichové vyskytují v hojném počtu, zatímco v areálu výstavby obytného souboru se zvlášť chránění živočichové nevyskytují.

- 21 Dne 22.11.2012 požádal žalobce o obnovu řízení, které skončilo rozhodnutím ze dne 26.6.2009 o povolení k provedení stavby vodního díla. Žádost je odůvodněna tvrzením, že podkladem pro rozhodnutí byla právě výjimka zrušená Městským soudem v Praze, což lze vyvodit z argumentace vodoprávního úřadu použité v jiném rozhodnutí v řízení ve věci nakládání s vodami, o povolení stavby vodních děl – kanalizace, vodovodu a odvodnění území a o povolení odstranění vodních děl – stok splaškové a dešťové kanalizace pro obytný soubor, sp.zn. S-MHMP 29649/2009/OOP-V-14/R-3/Wi ze dne 30.3.2009, a že podmínky zrušené výjimky jsou určující pro podmínky povolení stavby vodního díla (jinak znějící podmínka by měla za následek jinou podobu stavebního povolení, neexistence výjimky by znemožňovala vydat stavební povolení).
- 22 Dne 31.10.2013 vodoprávní úřad prvostupňovým rozhodnutím žádost o obnovu řízení zamítl s odůvodněním, že zrušení a následně nepovolení výjimky neodůvodňuje jiné řešení žádosti stavebníka. Vodoprávní úřad poukázal na to, že rozhodnutí o výjimce bylo v době realizace vodního díla pravomocné, stavebník tak stavěl vodní dílo v dobré víře, dokončením stavby vodního díla bylo stavební povolení konzumováno. Vyhodnotil jako nepřipadný argument žalobce, že neexistence výjimky je důvodem k obnově řízení, neboť podle zjištění ministerstva životního prostředí v řízení o nepovolení výjimky se v předmětné lokalitě žádní zvlášť chránění živočichové nenacházejí. Odkaz žalobce na rozhodnutí o povolení stavby jiných vodních děl ze dne 30.3.2009, pro něž bylo podkladem výše uvedené rozhodnutí o výjimce, vyhodnotil vodoprávní úřad jako zavádějící, neboť rozhodnutí se týká jiné věci, bylo vydáno v samostatném správním řízení.
- 23 Žalobce podal dne 22.11.2013 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání s odkazem na nové rozhodnutí ministerstva životního prostředí o nepovolení výjimky a s odůvodněním, že není správný tam uvedený závěr, že v lokalitě dotčené stavební činností se zvlášť chránění živočichové nevyskytují a že pozemky ovlivněné výstavbou pro ně již nejsou vhodnými biotopy, přičemž tento nesprávný závěr byl založen na úmyslném přehlížení podkladů a skutečného skutkového stavu. Žalobce v odůvodnění odvolání zejména vyslovil názor, že vodoprávní úřad není zjištěním ministerstva životního prostředí vázán a měl proto samostatně zjistit stav věci. Dále žalobce namítl, že nedostal možnost vyjádřit se k shromážděným podkladům – zejména k jejich absenci, a vyjmenoval podklady, které by k zjištění stavu věci doplnil, a z nichž vyplývá, že v prostoru stavby se zvlášť chránění živočichové nacházejí, stavbu proto bez výjimky ze zákazu zasahovat do jejich přirozeného vývoje nelze povolit. Upozornil i na část rozhodnutí, v němž vodoprávní úřad tvrdí o části vodního díla – retenční nádrži, že je již dokončena a nebude tedy docházet k škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvlášť chráněných živočichů stavebními pracemi. Z toho dle žalobce vyplývá, že vodoprávní úřad věděl o výskytu zvlášť chráněných živočichů v místě staveb. Kdyby vodoprávní úřad povolil obnovu řízení, muselo by následovat nové řízení o výjimce, a v něm by mohly být jinak stanoveny

podmínky pro provedení stavby vodního díla, tak, aby lépe sloužilo zvláště chráněným druhům živočichů.

- 24 K odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce přiložil odborné posouzení současného stavu herpeto- a batrachofauny v oblasti stavby obytného souboru a v okolí v Praze 11 od RNDr. J. M., CSc. V něm je uvedeno, že v prostoru stavby obytného souboru se ke dni 5.9.2013 vyskytují zvlášť chráněné živočichové. Dále žalobce přiložil stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 28.8.2013, podle něž byli tam uvedení zvlášť chráněné živočichové zjištěni v těsném okolí výstavby obytného souboru, přičemž pozemky dotčené záměrem výstavby obytného souboru umožňují rekultivaci do přírodě blízkého stavu. Dále žalobce přiložil rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 10.9.2013, kde je uvedeno, že zvlášť chráněné živočichové se vyskytují okolo celé stavby obytného souboru i na stavbě samotné.
- 25 Dne 17.2.2014 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž odvolání žalobce zamítl. Rozhodnutí obsahuje vysvětlení, že stavba vodního díla byla podmiňující stavbou, která musela být realizována před zahájením stavby obytného souboru, účelem bylo zejména odvádět dešťové vody přes obnovený rybníček v předstihu tak, aby byl funkční během stavby obytného souboru; spolu s dalšími podmínkami mělo vodní dílo za úkol, aby k vymizení místní populace zvlášť chráněných živočichů nedošlo. Žalovaný zdůraznil, že k vydání stavebního povolení na předmětné vodní dílo nebylo rozhodnutí o výjimce potřebné, když toto bylo potřebné pouze k vydání stavebního povolení pro stavbu obytného souboru. Rozhodnutí o výjimce spadá do kompetence ministerstva životního prostředí a žalovaný není orgánem, který by měl k řízení o výjimce zaujímat stanovisko, podobně vodoprávní úřad není orgánem, který by měl bez ohledu na závěry učiněné v řízení o výjimce sám zjišťovat skutkový stav. Dle žalovaného jde k tíži žalobce jakožto žadatele, že včas nepředložil dokumenty, které pokládal za relevantní. Žalobcem dodatečně předložené dokumenty navíc hodnotí dopad na stavbu obytného souboru, nikoli na stavbu vodního díla, a nemohou tak být podkladem pro obnovení řízení. Žalovaný dále uvedl, že při novém řízení o vydání stavebního povolení by nedošlo k jinému řešení dané otázky.
- 26 Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), ve znění pozdějších předpisů), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 27 Podle ust. § 15 odst. 1, věta první zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), ve znění pozdějších předpisů, je k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění třeba povolení vodoprávního úřadu.
- 28 Podle ust. § 15 odst. 3, věta první vodního zákona vodoprávní úřad ve stavebním povolení stanoví povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých je vydává, a účel, kterému má vodní dílo sloužit.

- 29 Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže
- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
- a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
- 30 Podle ust. § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do tří měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
- 31 Obnova řízení je mimořádný opravný prostředek, který směřuje proti pravomocnému rozhodnutí. Jejím účelem je odstranit nedostatky ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.5.2010, č.j. 6 As 39/2009-74, publikovaný pod č. 2144/2010 Sb. NSS).
- 32 Z výše uvedeného obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce požádal o obnovu řízení podle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, které bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 26.6.2009 o povolení k provedení stavby vodního díla. Jako důvod uvedl zrušení (respektive následně změnu) rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Český kras ze dne 13.10.2008 o výjimce, vydaného v řízení o povolení stavby obytného souboru, které bylo podkladem rozhodnutí o povolení k provedení stavby vodního díla. V odvolacím řízení žalobce de facto žádal, aby žalovaný povolil obnovu řízení též podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť vodoprávní úřad nesprávně zjistil skutkový stav (respektive vyšel z nesprávného zjištění uvedeného v odůvodnění rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 13.9.2013), neumožnil žalobci uplatnit nové skutečnosti a důkazy, a zároveň tyto skutečnosti a důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
- 33 Nejprve tedy soud zkoumal, zda přichází v úvahu splnění podmínek podle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, tedy zda v daném případě bylo nebo nebylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno.
- 34 Tento důvod obnovy vychází z principu tzv. řetězení správních aktů, kdy právní úprava podmiňuje vydání správního rozhodnutí ve věci vydáním jiného (podmiňujícího) správního aktu. Při řetězení jsou jednotlivé správní akty vydávány postupně a každý z nich směřuje přímo proti svému adresátovi. Vydání navazujícího správního aktu zpravidla předchází nabytí právní moci aktu podmiňujícího. Na rozdíl od řetězení správních aktů, při subsumpci je navenek vydáván jediný finální správní akt, který subsumuje podmiňující správní akt nebo akty. O žádnou z těchto situací se však v daném případě nejedná, neboť

řízení o povolení provedení stavby obytného souboru, v němž byla povolena výjimka ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných a silně ohrožených druhů živočichů při realizaci stavby obytného souboru, je řízení odlišné, které je naopak navázáno na řízení o povolení provedení stavby vodního díla. Rozhodnutí povolení stavby vodního díla tak není obsahově závislým na rozhodnutí o výjimce. Okolnost, že povolená výjimka byla zrušena, a že tedy trval zákaz škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných a silně ohrožených druhů živočichů při realizaci stavby obytného souboru, ani okolnost, že výjimka posléze nebyla povolena, neboť se stala bezúčelnou, nejsou pro posouzení věci podstatné, neboť žádost o obnovu řízení se týká stavby vodního díla a nikoli stavby obytného souboru.

- 35 Přichází tedy v úvahu posouzení otázky, zda jsou splněny podmínky uvedené v ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
- 36 Pod novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je třeba rozumět skutková zjištění, která v době rozhodování nemohla být v řízení uplatněna bez zavinění účastníka podávajícího návrh na obnovu řízení. Tyto skutečnosti nebo důkazy v době řízení tedy nutně musí existovat, ale účastník je buď neznal nebo nemohl použít. Pokud jde o podmínku, že musí být zjištěno, že důkazy provedené v původním řízení se ukázaly být nepravdivými, musí jít o zpochybnění takových důkazů, o které se původní rozhodnutí ve věci samé opírá.
- 37 Za nové důkazy žalobce zřejmě pokládá odborné posouzení od RNDr. J. M., CSc., ze dne 5.9.2013, stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 28.8.2013 a rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 10.9.2013. Je však zjevné, že se o nové důkazy ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nejedná, neboť ani jeden z nich neexistoval v době původního řízení, které pravomocně skončilo v roce 2010.
- 38 Za nové skutečnosti, které z uvedených tří listin vyplývají, žalobce pokládá závěry v nich obsažené, že na stavbě obytného souboru i v jejím okolí se vyskytují zvlášť chránění živočichové. Lze přisvědčit žalobci, že tyto závěry jsou v rozporu se závěry RNDr. J. V., CSc., ze dne 16.6.2013, podle nějž se v areálu výstavby obytného souboru zvlášť chránění živočichové nevyskytují, a o něž se opíralo rozhodnutí Ministerstva životního prostředí rozhodnutí ze dne 13.9.2013 o nepovolení výjimky. Je však třeba zdůraznit, že odlišná skutková zjištění se týkala obytného souboru a nikoli vodního díla. Nejedná se tedy o nové skutečnosti, které souvisejí s předmětnou věcí povolení stavby vodního díla. Soud navíc podotýká, že žalobce tvrdil skutečnosti o výskytu zvlášť chráněných živočichů již v průběhu správního řízení, i z tohoto hlediska se nemůže jednat o nové skutečnosti. Ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou skutečnosti a důkazy „nové“ tehdy, jestliže je žadatel o obnovu řízení nemohl použít, protože o nich nevěděl a ani jinak z procesního hlediska nezavinil, že nesplnil povinnost tvrzení nebo povinnost důkazní.
- 39 Za nové skutečnosti, které z uvedených tří listin podle žalobce vyplývají, žalobce označil nevhodné provedení vodního díla. K tomu je třeba uvést, že žalobcovy argumenty pro obnovení řízení nesměřují k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu způsobených tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro posouzení věci. Podstatou žalobcových argumentů jsou věcné námitky o funkčnosti stavby, například

žalobcem výslovně zmíněný nesprávně vyřešený odvod dešťové vody stokou mimo mokřady. Takové výhrady proti stavebnímu povolení však bylo možné uplatnit v rámci původního řízení, neboť vyplývaly z projektové dokumentace k provedení stavby vodního díla. Není tedy splněna podmínka ust. § 100 odst. 2 správního řádu, podle níž se obnovy řízení se může domáhat jen ten, kdo nemohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

- 40 S tvrzením žalobce o existenci výše popsáných nových důkazů souvisí jeho tvrzení, že důkazy, o které se původní rozhodnutí opírá (dle žalobce rozhodnutí ministerstva životního prostředí ze dne 13.9.2013 o nepovolení výjimky), se ukázaly právě díky těmto novým důkazům nepravdivými. K tomu soud opakuje, že otázka, zda zmíněné rozhodnutí o nepovolení výjimky vycházelo ze správně nebo z nesprávně zjištěného skutkového stavu, je pro rozhodnutí o obnově řízení zcela bez významu, neboť řízení o výjimce se týká povolení stavby obytného souboru, zatímco dle žádosti žalobce má být obnoveno řízení o povolení stavby vodního díla.
- 41 K žalobní námitce, že vodoprávní úřad neumožnil žalobci vyjádřit se k shromážděným podkladům a k absenci podkladů, soud s odkazem na ust. § 36 odst. 3 správního řádu, podle nějž musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, uvádí, že toto procesní pochybení není důvodem pro zrušení napadeného (či prvostupňového) rozhodnutí, neboť i kdyby se žalobce mohl seznámit s podklady pro rozhodnutí, nemohl by objektivně vznést žádnou další námitku, která by byla způsobilá vyvrátit obsah či pravost každého z podkladů rozhodnutí. Vodoprávní úřad totiž vzal jako relevantní podklad svého rozhodnutí v souladu s obsahem žalobcovy žádosti o povolení obnovy řízení pouze ta rozhodnutí, která žalobce znal a sám je v žádosti označil, přičemž je vyhodnotil jako podklady, které na rozhodnutí nemají vliv ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Stejně tak neumožnění poukázat na absenci žalobcem označených podkladů (tři výše specifikované listiny) není důvodem pro zrušení napadeného (či prvostupňového) rozhodnutí, neboť i kdyby žalobce na jejich absenci mohl poukázat, nemohl by objektivně vznést námitku, která by byla způsobilá změnit rozhodnutí vodoprávního úřadu o nepovolení obnovy řízení. Listiny totiž, jak je vysvětleno výše, nejsou novými důkazy ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Ohledně závěru, že procesní pochybení správních orgánů v tomto případě není důvodem pro zrušení rozhodnutí, soud odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 11.2.2009, č.j. 57 Ca 17/2008. Pouze na okraj soud poznamenává, že žalobce uvedené tři listiny v žádosti o obnovu řízení neoznačil, pouze k výzvě k pokračování v řízení o obnově ze dne 18.9.2013 přiložil rozhodnutí ministerstva životního prostředí o nepovolení výjimky ze dne 13.9.2013. Z něj vodoprávní úřad vycházel a v něm ministerstvo životního prostředí všechny tři listiny komentuje a zohledňuje.
- 42 K žalobní námitce, že následně ani žalovaný neumožnil žalobci vyjádřit se zejména k rozhodnutí ze dne 27.3.2008, z něž při rozhodnutí vycházel, soud uvádí, že povinnost odvolacího správního orgánu vyzvat účastníka řízení podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu má smysl pouze za předpokladu, že spisový materiál byl doplněn o další podklady, které jsou účastníkovi neznámé a které mají relevantní vztah k dané věci (viz např. usnesení Ústavního soudu I. ÚS 503/08, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2004, č.j. 7 As 40/2003-61 apod.). Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným soud zjistil, že žádné takové podklady s relevantním vztahem k dané věci, které by žalobci byly

neznámé, v odvolacím řízení do správního spisu doplněny nebyly, jmenovitě žalobcem akcentované rozhodnutí ze dne 27.3.2008 bylo součástí původního řízení, jehož byl žalobce účastníkem, a bylo mu řádně doručeno.

- 43 K žalobním námitkám, že žalovaný řádně nevysvětlil, proč by uvedené tři dokumenty neměly mít vypovídací hodnotu o povolené stavbě vodního díla, ani že se dostatečně nevypořádal s dalšími odvolacími námitkami, které se týkaly vad rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o výjimce, ani s odvolací námitkou, že vodoprávní úřad není uvedeným rozhodnutím vázán, naopak je povinen zjistit sám stav věci pomocí vlastního dokazování, ani že se fakticky nevyjádřil k odvolací námitce, v níž žalobce argumentoval, proč nemůže být překážkou vylučující povolení obnovy dobrá víra stavebníka nebo kolaudace staveb, soud uvádí, že povinností správního orgánu je řádně odůvodnit své rozhodnutí, tuto povinnost však není nutné pojmát tak široce, že by bylo třeba vždy vyslovit podrobnou odpověď na každý argument účastníka řízení. Není porušením práva na spravedlivý proces, pokud správní orgán proti jednotlivým vzneseným námitkám postaví ucelené argumenty, v nichž logicky vyloží a odůvodní své závěry, a tím poskytne odpověď na všechny žalobní námitky. Takto postupoval i žalovaný. Vzhledem ke koncepci odvolání, v němž žalobce vznášel opakující se a prolínající se výhrady, pokládá soud postup žalovaného za vhodný. Napadené rozhodnutí je tedy bez jakýchkoliv pochybností přezkoumatelné.
- 44 K žalobní námitce, že žalovaný nepřihlédl k některým listinám s odůvodněním, že se týkají stavby obytného souboru, současně ovšem sám vycházel z podkladů, které se týkaly primárně obytného souboru, soud konstatuje, že žalovaný se dostatečně vypořádal s podstatou věci, když správně shledal a vysvětlil, že není dán zákonný důvod pro obnovu řízení. Pokud žalovaný nad rámec svého odůvodnění polemizoval s námitkami žalobce a argumentoval při tom listinami, které se primárně týkají jiného řízení, nezakládá to vnitřní rozpornost odůvodnění. Napadené rozhodnutí je tedy srozumitelné.
- 45 K žalobní námitce, že zrušením rozhodnutí o výjimce může dojít k jinému řešení otázky stavebního povolení vodního díla, soud uvádí, že zvažování možnosti jiné podoby vodního díla je bezpředmětné za situace, kdy není dán důvod pro povolení obnovy řízení ani podle písm. a), ani podle písm. b) ust. § 100 odst. 1 správního řádu. Podmínka možnosti dojít k jinému řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, totiž musí být splněna kumulativně s jednou z podmínek stanovených v ust. § 100 odst. 1 písm. a) nebo b) správního řádu. Není-li tomu tak, správní orgány obnovu řízení nepovolí.
- 46 K ostatním žalobním námitkám, v nich žalobce poukazoval na to, že se žalovaný nevyjádřil k dalším odvolacím námitkám a že své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil (nevysvětlil, proč shledal veřejný zájem na zachování stavby vodního díla, proč nezohlednil, se v místě stavby vodního díla vyskytují zvláště chránění živočichové, proč se domnívá, že je splněna podmínka pro obnovu řízení i v důsledku absence rozhodnutí o udělení výjimky), soud shrnuje, že žalovaný se zabýval otázkou povolení obnovy řízení z hledisek, která jsou v dané věci stěžejní a která také tvořila základ správní žaloby. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je patrné, že se s celým případem důkladně seznámil a neopomenul žádnou skutečnost, která je v dané věci podstatná. Odůvodnění rozhodnutí je zcela dostačující a není důvod zrušit ho pro nepřezkoumatelnost spočívající v

nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), jak navrhuje žalobce.

- 47 Soud tak postupoval podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.
- 48 Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle nějž má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému žádné náklady nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu